

der nogenfinde har været Spørgsmaal om at yde Erstatning til Staten. Hvad iøvrigt Omfanget af den Militæretaten tilkommende Ret angaar, har denne gjentagende været Gjenstand for Strid, idet Kommunen navnlig har hævdet, at Militæretaten kun kunde benytte Fællederne til Exercits. Ved Afstaelsen af Pladsen til Blegdamshospitalet blev der dog indrømmet Militæretaten Ret til en noget videregaaende Benyttelse af enkelte Dele af Fællederne. For den Kommunen paalagte Indskrænkning i Raadigheden over Fællederne er der ingenfinde givet den Erstatning. Endnu skulle vi efter den Anledning, Udvalgets Beretning dertil giver, fremhæve, at Ordningen af Forholdet mellem Staten og Kommunen med Hensyn til Fællederne altid har været betragtet som et rent militært Anliggende, hvilket jo iøvrigt er en naturlig Følge af, at Statens Raadighed over Fællederne under alle Omstændigheder kun kan udøves af Militæretaten.

At den nu stedfindende Ordning med Hensyn til de heromhandlede Fælleder baade i økonomisk Henseende og i flere andre Retninger er uheldig, vil vel næppe blive bestridt. Fremdeles antage vi at kunne gaa ud fra, at det maa erkjendes, at de militære Interesser ville se bedre Fyldest ved den foreslaede Ordning end ved den nu gjældende, selvfølgelig forudsat, at Militæretaten erholder det af Staten for ca. 550,000 Kr. til eventuel Exercerplads erhvervede Areal paa ca. 300 Td. Land ved Valby, der indkjøbt med Fællespørgsmaalets Løsning paa den af os foreslaede Basis for Die (se Kultusministeriets Skrivelse af 16de Februar 1887 til Finantsudvalget, Rigsdagstidenden 1886—87 Tillæg B Pag. 990 og Følgende). Endelig kan der jo ikke være Tvivl om, at den nye Ordning i ren økonomisk Henseende vil være til betydelig Fordel saavel for Staten som for Kommunen. Naar Udvalget derfor har lagt saa megen Vægt paa at faa en Vurdering af alle de Arealer, hvorom der her er Spørgsmaal, maa vi antage, at Udvalget tillægger det en særlig Betydning at komme til Rundsab om, hvem — Staten eller Kommunen — der vil tjene mest ved Overenskomsten.

Med Hensyn hertil skulle vi bemærke Følgende:

Staten opgiver en alene Militæretaten tilkommende begrundet Raadighed over et Kommunen tilhørende Areal paa ca. 270 Td. Land og overdrager til Kommunen Sølvgadens Kaserne. Denne sidste Ejendom har et Areal af 46,600 [] Alen, og Bygningerne ere til Assurance vurderede til 962,200 Kr. (foruden Stokhusets Bygninger, der ikke ere vurderede, men heller ikke have nogen Værdi).

Skjøndt det ligger udenfor Overenskomsten, bør det i Forbindelse hermed nævnes, at Staten for 550,000 Kr. har erhvervet de ovennævnte 300 Td. Land ved Valby til eventuel Exercerplads for Tropperne, hvilket, som berørt, er sket under særlig Hensyn til Fællespørgsmaalets Løsning.

Staten modtager af Kommunen til Ejendom:

- 1) 12 Td. Land af Østerfælled,
- 2) 106 Td. Land i Vognmandsmarken og Ryvangen,
- 3) 110 Td. Land af Christianshavns Fælled.

Paa de to sidstnævnte Arealer maa der kun opføres Bygninger, der tjene til Fyldestgjørelse af militære Diemed.*)

- 4) 20 Td. Land paa Blegdams- eller Østerfælled, hvis Sted endnu ikke er bestemt.

*) Efter den ved Udvalgets Beretning dertil givne Anledning, skulle vi med Hensyn til disse tvende Arealer bemærke, at de agtes benyttede som Øvelsesplads for Tropperne. Det kunde herefter have ligget nærmest kun at give Militæretaten en Brugsret over Jorden, men Krigsministeriet mente, under særlig Hensyn til de Banskeltgheder den nuværende Ordning har medført, at maatte holde paa, at den fik Ejendomsret over dem. Herpaa gif Kommunen ogsaa ind, men kun med det udtrykkelige Forbehold, at en Bebyggelse ikke maatte finde Sted, saa at der kunde have Sikkerhed for her altid at have Lustbakter. Dog opnaaedes der en Indrømmelse i saa Henseende med Hensyn til Bygninger i rent militært Diemed, hvilket er af særlig Interesse med Hensyn til Ingeniørkorpsets Øvelsesplads.